

BORSSZEM JANKÓ

Ad majorem Dei gloriam!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Simor jubileumára.

ARANYMISE! Az isten oltáránál
Tömjéned oly rég száll már fölfelé.
Ajkadnak ígét hirdető szavában
A hú vigaszt már annyi szív lelé!

Sosem csalódná benned bizva Róma,
S hivebb szolgát még nem talált a *Hit*,
Amelyről buzgón hirdeted világgá,
Hogy semmi más, csupán ez üdvözít.

Mi kár, hogy ott az ünneplő csoportban
Jelen a *nemzet géniusza* nincs.
S bántón csörög az ünneplés zajába
A *Haladásra* vert sötét bilincs! . . .

Churchill vásárlásai.

— Nem hiteles, de igaz tudositás. —

London, okt. 5.

Lord Churchill európai körutra kel tisztán vásárlási szándékból. Semmiféle politikai célzt nem követ. Csak vásárolni fog. Itt mindjárt a vasutnál a pályaházban egy kanalat vett, melynek vizében esetleg a muszkát megfojthatná.

*

Páris, okt. 6.

Churchill vásárol. Egész napját a boltokban tölti. A »Bon diable« magasinjaiban muszka bábut vett a kis Eveline lánya számára, jól tudván, hogy a piczi miss a bábunak ki fogja tekerni a nyakát. A Luxemburg-kertben sétálva, megpillantott egy fiatal embert, ki nagyban köpte a markát. Azonnal befogadta inasnak. Ilyen ember kell neki! Legnevezetesebb vásárlása volt itten egy szócső, melyen át, hogy kipróbálja, a francia külügyminiszternek különféle kedveskedéseket sugdosott és szövetségi ajánlgatásokat tett. De nem ért célzt vele. A külügyminiszter nem hallott semmit. Erre Churchill visszament a boltoshoz és kijelentette, hogy a szócső jó, csak a külügyminiszter hall nagyot.

*

Berlin, okt. 10.

Churchill még mindig vásárol. Fehér papirosra van szüksége, ennek is csak egy lapjára, amelyen ha rajta volna Bismarck herczegnek egy autographja. A lord aztán kitölthette volna. De — bár rendkívüli kiadásokra is kész volt — ilyen papirost nem szerezhetett. Hanem talált Glashupfer optikusnál egy messzelátót, mely a helyzetet rózsaszín világitásban mutatja. Rögtön elküldte Londonba, honnan azt a választ nyerte, hogy a kabinet tagjai sorra próbálgatták, de mind a bolgár, mind az ázsiai helyzetet sötétnek látták benne. Churchill mérgesen visszasürgöngyözött: »Az Excellentiátok szeme káprázik.«

*

Bécs, okt. 15.

Churchill az itteni piacon kívánt legtöbb bevásárlást tenni, és ismerve a bécsi ipar jelességét, nem kételkedett, hogy kitünő czikkeket fog kapni. A Grabenen feltűnt neki egy porcellán eb; meg akarta venni, de meghallván, hogy nincs karó, a melyhez köthetné, lemondott szándokáról. Tisza külügyi beszédének benyomása alatt úgy föllekesült a magyarok iránt, hogy több porcellán kulacsot és csikósokkal kifestett tányért vásárolt. A híres cosmeticumot, a bécsi rongyot — a bankári sajtó s a félhivatalos szépfestők ez anyagából esetleges használat végett küldött egy csomót Salisburynek. Bécsi korom van Londonban is elég.

*

Bécs, oct. 16.

Churchill még mindig vásárol. Ritkaságokat keres. Szeretné péld. megkeríteni Kálnoky grófnak „*Hátsó gondolataim*“ czimú, csakis egy példányban meglevő munkáját; de a grófi szerző semmi áron nem szándékszik e példányról lemondani. Mesés összeget ajánlott a lord egy közvetítőnek, ha megszerzi legalább másolatban.

*

Bécs, okt. 17.

Churchill most végzi vásárlásait. Megpillantotta egy könyvárus kirakatában báró de Manx könyvét, melyet még nem ismert, s illustringóban a híres jelenetet. midőn a medve egy mézzel bekent rudat addig-addig nyalogat, míg észrevétlenül felnyársalja magát rajta. Megvette a könyvet, hozzá egy rudat és tiz dőböny mézet. Az egészet pedig elküldte Pétervárra az ottani angol követ czime alatt. Utolsó vásárlásai: egy nyereg, melyből Gierst kivetné, ha ez szives volna bele ülni; különböző török, melyeket az orosz utjába állitana, ha az megindulna India felé. Aztán elutazott.

Sanyaró Vendel nyögései.

— *Megint népkönyha. Nem tartom már mesének az egyiptombeli sovány hét tehenet, a melyek fölfalták a hét kövéret. Én bennem is egy gombóc van, amely két akkora mint magam.*

— *Koplalnokyt kinevezték Belgrádba 3000 frankkal. Hát cserélnék én a belgrádi császárral, ha én is szolgálhatnám?*

— *Én előttem csak egy nóbel első család van: a Breselmayer-dynastia.*

— *Fogat huzattam a Miseriknél. Azt mondták, kopott volt. Vajjon mitől kophatott meg?*

— *Megsegít az isten, lehetek még én házi ur — Szegeден.*

— *Felmondták a hónapos ágyamat, mert már vacsora előtt lefeküdtem.*

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Van itt ész!

Nem tünnek már eelőnni én nekülem, akar egisiges poszkiszlis járvány legyen, akár pedig ilyen kolegrás nyavalya vásár, mint most.

Tudgya minden ember az eszemet, aki nem piarczi tököt hord a kalapja alatt. Letjobban tudgya eztet az én kegyelmes pátronusom, a Tisza Kálmány főfőminiszter ur új szent fölsíge. Egy darabig csak elnézte, miket csinýának azok a nagyfejű, de géngé fogásu cibibilek, hogyan kapkonnak mint Bernát az elektronyos villámhárrittóhoz, aztán hogy nem birnak a kolegrával mégse! Hát aszongya énnekem: »Menj fiam András, nem nízhetem tovább aztat a cibibilek dógát, kiküdelek tégedet komisióba, meg aztat az Oláj doktor urat, csinýájakok rőndöt, mert rőndnek muszáj lönnyi!

Hanem idején is vót már e'kkis rőnd, mer azt se tuttam: én vagyok-e az ur Budapest várossába, avvagy a kolegra! A tisztátalan cibibilek alatt elhatalmaskodott, de nagyon! Honne, mikő azt gondolják a pógárok, hogy attú ijed meg a kolegra, hogy ha űk összeduggyák aztat a szómával béllt nagy fejeiket, oszt réfes írásokat annak ki ellene. No persze! Még a vakkódís se fél tülle, nemhogy a kolegra. A hegyibe meg furtomfurt marakodtak emmás közt, akar az pénteki kofák.

Az tekéntetős Gyephárt doktor ur új nassága össze-szidta az tekéntetős Lungos tanácsnok ur új nasságának az aptya istenit, mer az tekéntetős Lungos tanácsnok ur új nassága rőndöt akart csinýáni az barákba. Világos, mer a doktorok jobban szeretik, ha van nyavaja, mint ha nincsen. Nem is hatta az Gyephárt doktor ur a maga ides kolegráját; megvédelmezte mint a saját édos gyerekit, pedig hát jövevény, csak kosztan tartja magánál a váras kötsigin; meg hogy szegínyke nem tött még kárt az urakba, hát ne bolygassák. Amér azok a mocskos utcai

nípek és tömeglakósok főfordútak, azé kár fére verni az újság kolompokat; meg így, meg amugy.

Tyüh, aki ide loccsantotta emmi magyar hazánkba aztat a magrúl kelt hasgörcsöket! . . . kapta magát erre az tekéntetős Lungos tanácsnok ur új nassága, oszt dujélomra invitáta az Gyephárt tekéntetős doktor új nasságát. Pisztojra mentek vóna, kardra is, — de sipircz! Ez nem nagy dolog azóta, hogy mán a torombeli bakterok is párbajlódnak e'mmással. De arra mentek vóna ki, hogy ki mer menni be az inspeksiós beteg mellé.

Ilyen a cibibil! Ha én lettem vóna a Lungos tanácsnok helin, nyolcz napra dutyiba tettem vóna a Gyephárt nasságos urat. Maj megtanúta vóna ott, hogy rőndnek muszáj lönnyi!

Hanem más világ is lesz most, hogy én veszem a kezembe a dógot, mer van itt m. k. ész, meg eréll, meg tekintéll! Kiirtom én a kolegrát, ez eczcer szent, csak meglegyék a kellő türelem. Annyit merek igérnyi, hogy ha mátul egy hónap mulva akad még oan szemtelen pógár, aki aztat meri mondanyi magárúl, hogy kolegrája van, ugy benyomom a dutyiba, mint a hibás paczalt a ződ kocsiiba — aki nyavajás herkópáterje vagyon a járhatatlan járványos cibibil hasának!

Má megest itt botorkál ez a vin salabakter! Öreg, nem gyünne be egy szóra? No csak gyűjjön kend, ne vesse meg a szegény ember hívását. Mi a? Huzakodik?! Ejnye aztat az éjfélkor pincze fenekin született világtalan árgyélusát, majd megdezinczinczálom én kedet, csak a törvínnyel mergyen ellenkeznyi! Egy, kettő — kolegra a hegedűjibe kennek — alo mars be, mér m. r. m. l.

Az Aranka báró kisasszony új melltósága is befogadta a tanácsomat, mőte a hirtelenygróf mátkája kivel bódorog. Má most, ha csak van neki e'kkis esze, meg egy csőpp jó gusztussa — maj tudja új mit cselekedjen. Meg is beretvákozok most minden cibibil-hagyta nap.

No, az ifiasszony Gazdaghné kisorút a dutyibil! Kikaparta onnad az nemzetes Váisz fiskális urasága. Meg az a csidma ragyogittó pesti csatár is jójárt — ameddétig ki nem eresztették. Most megest az maga kosztján koplal a honvén.

Hát rőnd az, akit ott cselekesznek a nasságos Fortuna új melltóságába? Oda is én gyűjkek segítségre? Ha óramadzag annak a madzagnak a neve, ép ugy köll ott lönni órának — mint a hogy madzagnak köll ott lenni, ha madzagos óráról beszéllek. Igaz-é?

És annak a hajmavágó késnek a nyele, akit az ifiasszony Gazdaghné megösmért, hogy az hajmavágó késnek a nyele, akire még az Borcsa szógáló is letette a hitet — hát az parupnyinak vót a nyele? Mi?

Meg az a rebolbér, aki oda vót kitével a ződ asztalra, nem rebolbér vót, aki ha elsül, hát lú is? Megsüthetik a tudományukat, be van annak lüve.

Hát az a máriakolegranostrai Czafat lányaszony nem megdiktáta aztat a levelet? Beszélj, pupák! Nem vak kódís az a cibibil is?

Hun is van kee öreg? Ahán, hortyog mán, mer rőndnek muszáj lönnyi!

Lung a Niebelung.

— Cholerás hősköltemény. —

Volt-é több más oly Niebelung, mint niebelungi Lung?
Mint niebelungi Lung lovag, nincs több oly Niebelung.
A bakcillus a szörnyü szörny szörszála égnek áll
Amerre niebelungi Lung komfortábelje száll.

Sötét éjjélkor zökkenik komfortábelbe Lung, —
Akinél niebelungenebb nincs, nem volt Niebelung. —
S a bakcillus-tanyák felé száguldvá elbogar,
Hol csöndes álmat alszanak a boldog doktorok.

S bekoppan niebelungi Lung kórházak ajtain,
S belátja, hogy az állapot, az odabenn fain.
Mert mély álomban szendereg a kórház és a táj
És ébren az nyög ott csupán kinek a hasa fáj.

És niebelungi Lung lovag jelenti másnap azt,
S visszhangzik a tanácsterem, míg dörögi a panaszt.
S a doktor, kit többek között a Niebelung lemart,
Izonytató szóharczra száll, a gögös Gébehardt.

A gögös Gébehardt gagyog: „Le véled lenge Lung,
Alaptalan vádaskodó vad vérü Niebelung!
A doktorok, ha alszanak, az nem másból ered,
Mint, hogy szívükben szörnyü jó a lelkiismeret“.

De gögös Gébehardt előtt nem retten vissza Lung
S kezdnek csatát, melyet soha nem látá Niebelung.
S a harczoló felek között a szörny bakcillus röhög. —
Szundítanak a doktorok s a cholerás hörög.

Apró hírek.

> **Pasteur** — mint halljuk — újabb korszak-alkotó eszmével foglalkozik: a kolera-bacillusok megszelidítésével. A hírneves tudós Fröbel gyermekkertjei mintájára telepet létesített a kedves kicsikék részére és bizton reméli, hogy idővel szelid háziállatokat nevelhet belőlük, amelyek a világnak — az anyósok, hitelezők és az emberiség egyéb csapásai ellenében — még kitűnő szolgálatokat tehetnek.

× **Gebhardt dr.** sohasem adta olyan világos jelét tehetetlenségének, mint a párbaj-ügyével. Skandalum! Egy orvos, akinek pisztolyra van szüksége, hogy valakit megöljön!

± **A Lung-Gebhardt ügyből** hálistennek mindkét fél kitűnő egészségben került ki. Csak egy csomó szegény kolerabeteg halt bele.

△ **Falk Miksa** megirván a választ a horvát nuntiumra, azt mondta: »Suaviter in modo, fortiter in renuntium.«

MOKÁNY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

Upre, hazám gyeo-
gráphiája!

Van két Budapest — egyik a Duna partján, másik ott valahun Dakota mögött, az ocejánon is tul, Amerikába.

Éz csak oan majom kolónia; vagy oan, akár a czibaki Stefánia-ut a pestihöl képest. Amott kilencz leveles ostornyél a faszor; még a malacz se bir bele törfköznyi.

Hanem egy országba két Dombszög — ettül mán szoboszlai

czipóvá dagad ki a mellyem az uri kevélységibe.

A kettőnek meg csak egy a Mokány Berczije — egyetlen egy! Két vármegyébe vethetem meg a lábam, mint a rodostói kolosszus, akit a filléres magazinumbul rajzoltam köröszkül gyerek koromban az ablakon.

Hát azt hallom az ujságbul, hogy a zólyomi „Stosz-kó“ Tiszáhol befolyamodott, hadd váttaná be a diszтеленül bökődő tót nevit az ékes magyar Dombszögre.

Kálmány miniszter leszalajtotta hozzám az 50 kros kommenczijóban lévő magyarittó bojtárját, engenek a stoszkaik könyörgéseinek, az ősi fénybe ragyogó két száll predikátumból egyget ha odajadnék a zatya-fiságnak — mer csak így löhet tüket me'mmagyarítani tüvestül. Hogy nagy missijó níz rám, meghódítani az magyar eszmének aztat a muszka aranymaghintéstül megkeveredett főssőmegeyi kobakokat.

Már ho' nne? Mihánst missijó, hát placzczon vagyok.

Hogy betoppantottam közibéjök glanczos halinába: az a sok gyűrött képü, szapora nyakú Gyorgy meg Misú mind elejbém borút, mintha én löttem vóna a határbeli kúszentjük.

Rájok ösmértem. Nene! Hasze ezek járnak le hozzám kaszányi, gyűjteni bugaczi szénát! Arrul ehültek meg rám.

Fókanyarodtam a Janó tarjába, oszt onnad diktátam le neki az honyszerelem parancsolattyaait a harminczkétlevelü nyisztorai kódeksbül.

— Tótok... embörök vattok!

Igy kezdtem.

Erre ja concesszijóra oan böggésre fakadtak, hogy a csürhe, aki ippeg akkor vetődött haza a mezörül, vissza-szaladt.

— Ugy van! folytatám. Nem csak tik vattok embörök, de még a kásátok is étel!

Erre megest nagyot rotyogott bennük a hazafiság.

— A midőn a kaórmány nevébe ezen főszabadított magyar szózatot harsogtatom felétek, megvárja tülletek az haza, hogy szögre akasztjátok a tót miatyánkot. De nem csupán szögre — mer onnad még visszabóghetnétek, ha' Domboszögre!

— Iljem, iljem! orditották az uj magyarok.

— Mer, mondok nagy szuffával, azt tartja a gavaléros példabeszéd, hogy noblesz oblicsek! (Tótossan ejtöttem, hogy jobban megértsék.) Hogy aki magyar névrül ért, visszahuzódgyon az régi uráhol. Mer minden jó kutya a maga gazdája mellett ugat, ha tótul is!

Alyig hogy magyar kelebembül kitótam eztet a jelős mondást: rengeteg csaholás hallatszik be az utcáruul. Kinézek — hát nem az én Szellőm tanijja ott az ronda tót kutyákat magyarul ugatnyi?

Ugy a! Csiba te dögök! Ide mellém, te sovény agár!

Most még csak a'vvan hátra, hogy a néberit is el-bódíjjam-hódíjjam, oszt me' ttanítsam az igaz magyar isten szerelmire. Hadd is bögyörödjön elejibém az a zabruul magzott fruska — totojázsam meg a maga-turnúr alaptyát. Fél tüllem, mer erkölcsös, mint hámban a csikó. Lássam csak. Az a! O tompora, ó móres! Te meg Ondró,

fújjad! Ne hunyán cseleködd, mer igenyésre ütöm aztat a görösös ujjaidot! Nyomkodd a dudád ódalát, én mög a Maruskáét! Neked a kecske, nekem a menyecske. Ilyen az az igazi magyar **Virtus** — akit szóba drótozva eresztek ki majd a náció örömiré.

Beníztem az paphol! Hej a panslovák szent atyussa!... nem állt a bibliámnak. De hazamenet felém kaszmatolt a szögabiró Náci. A' mmá csöppentett tiszta magyar vót, hát értötte a csöndest.

És így vegyest-begyest megteremtetten Stoszkót Domboszögnek.

Déroulède.

Revanche commis voyageure
Menj utadon bátran előre.

Ha test lesz elméd furcsa terve,
A német nem lesz bár leverve, —

De a bolond eset beáll:
A kancsuka lesz ideál.

S Párisban zeng az emberár:
„Szabadság vesszen! Vive le czar!”

S Moszkva sötét utcáin át
Zengik a szabadság dalát.

S a nép, mint fékvesztett bika,
Bög: „zslvió respublika!”

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— *Kolero nostros, kolero voston — ho okorok vemhes, ho okorok nem vemhes — ha megholt o beteg, akur ázsioi kolera ; ha kijójolta, akur madjar nemzeti kolera. Jutja rá ere nekem oz eszibe ed odomat a hires rabbi Gümpl Scharfmaulrul. Edszer ülte ü o künvei elütt és tonolt. Jün be hozá oz oszongy, hod hozta ed seléd ed lödmájt, nézne meg o rabbi, nem-e von bene volomit, omi hibás : monjon itéletet rüla, kóser-i oztot o libomájt vadj tréfe? „Sös-sétek meg jó oztot o libomájt és hozzátok be!“ monja a najd tódós és szent férfitó. Az oszongy megsötött o libomájt és o robbinos tonolás küzbe ed morzsáig megette. O seléd kint sak vár, sak vár, hod mit fag mondoni o robbi : kóser vót-i, vadj tréfe? Végre bemeigy a szent férfitóhoz és kérdezi mi oz eredmény? Ere rá o robbi felel : „Ha én o libomájt megettem, okkor oz o libomájt kóser!“ —*

Épen így a városi dakterok. Ho megholta o beteg — okkor vóta oz eset ázsioi kolero ; ha megjójolta o beteg — okkor volta kolero nostras.

— *Ojropátul o békét o Vilmas császár tortja fen. No, meg is látszik rojta, hojd kilenczven esztendüs emberen nyogszik.*

— *Onéllkül hojd okornám példálózni Balgáriára : jotja nekem eszibe o küvetkezü. Mäma o róka nem aztat mond már : „sovanyó nekem o szülü“ — honem írja : „ném férfi üssze mogát o morállal, hod lojjak“. Omivel még sincs bebizonyomosadva, hojd nem teszi.*

— *Oszondják, hojd két kérdés mozgatja mastand Ojropot : o keleti kérdés és a hadseregtül a kérdés. Forcsa ! Hát még mastand is kérdés, hojd o keleti kérdésre felelet sak o hodsereg kérdése?*

— *„Mindig ozok a gozdogok!“ — monja oz Izidor Gorkensaft. Már megint megjelenté bodapesti leggazdagabb emberekrül edj füzet. Miért nem soha edj füzet o szegényekrül?“ — „Nadjon edszerö — mondok — mert o szegény nem füzet.“*

— *Kolero nosztrasz-e vadj ázsioi kolero ? Ogy gاندolok, hojd o kolero leheti nostras, de a mienk adminisztráción bizemosan ázsioi.*

Hová építsük az igazságügyi palotát?

— Uj tervek : benyujtják a »Borsszem Jankó« mű-építészei. —

Tekintettel a magyar birák és ügyvédek közt dúló halálózásnak statisztikailag kimutatott aránytalan arányára : egy klikk a Jánoshegyére kéri építtetni az igaz-

ságügyi palotát. A »Fortuna« által edzett birói, ügyészi, ügyvédi, féli (nem a $\frac{1}{2}$, hanem a fél-ből) és ujságirói izmoknak ugys csak gyerekjáték lesz a hegymászás. A levegő kitünő.

A Duna jobbik partján levő Tabán és Krisztinaváros összeveszvéen a kérdésen : ezt a megoldást javasolják.

Régi budai polgárok semleges tért kérnek kijelölni.

A tutaj sem mutatkozik minden előny híján.

Legajánlatosabbnak mutatkozik a vándor-fotografusok, menazseriák, panorámák és kövező házikók mintájára épített mozgó palota. Minden nap más-más városrészben tevődnek igazság. Miután pedig a sóház-telek »messze« volt a lipótvárosi magasállásu háziuraknak, oda nyomják a Lipótváros végire, ahol a malmok füstjétől ugyancsak megvakulhat Justitia.

(E szellemben szerkesztett helyesmeretre fektetett egyeb tervezetek kedvesen vetetnek.)

ENCYCLOPEDIA.

Zsebmetsző = szabólegény. — Korhely = fontos a történelemben. — Poroszló = berlini Derby-győztes. — Görög = Lavina. — Fenegyerek = köszörűs. — Csalamádé = ravasz lány. — Prima nota = Rákóczy. — Bölcsész = dajka. — Tevékeny = püpos. — Rőfűskereskedés = disznóvásár. — Ronda = kerek. — Rossbach = Waterló. — Oldal = disznórőfögés. — Mellény = csecsemő. — Gondolat = sajkázás. — Megye = a miniszter? — Ürge = Likacs. — Kardal = vág a katona. — Tombolás = lutris. — Regény = pitymallat. — Ólom = régi szemét.

A bacillus öröme.

— Makáma. —

Budapest — jól fest. — Költözködünk bele — hisz miasmákkal van tele. — »Ez lesz fajunk telepje, — méltó hogy ellepje!« — szóltak a hiu sok — bacillusok — és — megindult a beköltözködés. — Nem csalódtak. — Sokan szótak — s ök meg vótak — elégedve. — Bacillusnak pitymallott a kedve. — Ttyuhaj haj — mily talaj! — S ez a víz! — Remek iz. — Akárkit elvisz — ki belöle isz! *) — Azonban — legjobban — tetszett nekik — (amint hogy ez is a legszebbik) — a közigazgatás — mely semmi más — mint fejetlen mismás. — Attól ugyan (szóltak) — mutatják a holtak — soha ki nem pusztulunk. — Csak ne volna az a Lung! — Ez egytől rettegünk — mert nekünk — ó — nem jó — akarónk, sőt ellenkezöleg — oly közeg — kinek konok terve — az ő nagy verve: — hogy utca seperve — buta dölyf leverve — s orvos nem heverve — érdek nem keverve — iniciativa merve — a közvélemény megnyerve — mint a jónak fő szerve — célra vezető. — Ah, te jó Teremtő! — Mikor a — Rókus direktora — és Lung között — kitört a harcz, melyen kiki megütközött — (hogy két ily egyén megütközött!) — ő kemék — örültek, a harczban nagy kedvök telék! — Csak rajta! — Emberfajta — veszekedj — fenekedj — aztán pokolba eredj! — Ha a hatóság — fejei mossák — egymás fejét, — ez sok bajnak veszi elejét. — Beh jó — az ily adminisztráció!

Nem volt határa — már a — bacillus örömének; — öröm-ének — hangjai — kezdtek hangzani — körükben; — alig férték — tértek — börüken! — Bengalis-ták — contagisták — s localisták — versengének, — s mind magasbra szállt az ének. — De egyszerre elszorul — gonoszul — a gége: — Vége — az örömnnek, mert — egy embert — közelegni látnak — kitől megindula bor-sózása a hátnak. — Biztos, — ez kormánybiztos! — Csakugyan — ugy van! — Gyula az Oláh — képét város házára tolá — s lön — rögtön — csend — rend — künn, bent — fent — lent! — Amin nagyban busula — ördögadta bacillusa! — De adta bogara — tudja, hogy van protektora: — barátja a doktor — Gebhardt direktor. — Marad mindig jó husba — míg az lesz ur a Rókusba.

*) -ik.

A szerlc.

A Hunyady-térről.

Janika. Láttál te már torelát Piszтите?
Pistike. Ühüm; olyan vőlösz pol, oszt büdösz, mint a méntü.

*

Misu. Megállj Janó!

Janó. Procse? Mi a baj?

Misu. Egy bacillust látok a nyakadon!

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Hatalmas ellensége a kicsiny, rendkívül hosszú bostrichus. (Dr. Koós „Mech. Tech.“)

— A por a zsákban csiszolódik, míg a por a zsák nyílásán át kihull. (U. o. 114. l.)

— Sűrűsége 1.8 s circa 15 m. m. átmérőjü. (U. o. 115. l.)

— De tenyészthetnének 250 milliót s ezeknek husából állítják elő a huskivonatot. (Dr. Koós „Áruiisme“ 15. l.)

— Amerika Közép-Európában is megjelenik zsirjával, szalonnájával, sőt még sonkájával is. (U. o. 12. l.)

— A tengerben vízbe vert oszlopok szolgálnak az osztrigáknak nyughelyül. (U. o. 25. l.)

— Mondják meg kérem, ha valamit nem hallanak.

— A nők éji munkaidejét a törvény határozza meg.

— Irjon négy oldalt egy külön lapra.

— A közkereseti társaság feloszlik, ha egy tag meghal, kivéve, ha ez előre kikötve volt.

— A hunok lábaikon kecskebőr volt körültekerve, czáltal oly nagy lábbelicik voltak (mely napjainkban is észlelhető a roppant nagy paraszt csizmákon), hogy stb. (Ribáry F. »Magyarország oknyomozó történelme« 16. oldal.)

— Egy kávéskanál Liebig-féle huskivonatból egy üd-
vözítő levest lehet főzni. (Dr. Koós.)

— Angliában van egy törvény, mely meghatározza, hogy meddig borju a borjú.

— A húst ónozott vaslemezekből készült bádogdobozokba rakják. (Dr. K. „Áruiisme“ 10. l.)

— Az edényt mérsékelt fokú forró vízbe állítják. (Dr. Koós „Áruiisme“ 17. oldal.)

— Ennek a szónak a végén nincsen semmi.

— Bizony szegényekkel megesett, hogy azt a hermetint kellett nyúzniok, amit tán az őseik viseltek.

— A cathedra alakja szószékbeli.

— Calvin a csatában lelte életét.

— Bajza, a Szücsiben született férfiú, sokáig gyakorolta a kritikai botor.

— A regény leánya a novella, melyet az adoma szült.

— Kane, a hires utazó, az északi sarkon aratta babérait.

— Kazinczy és Pázmány a magyar próza szülőapái.

— A kagylót evés előtt nyitják föl, könnyen nyilnia nem szabad, különben a fölnyitás előtt is nyitva volt. (Koós »Áruiisme 7. lap.)

— A szárdinát fekvő faolajba mártják. (U. o. 15. l.)

— Kisfaludy K. Ilkát négy nap alatt készítette el. (Beöthy Zs. »Irod. tört.« 22. l.)

— A szőlőcukor betegségekre is használható.

IDEKI TROMBITA

A mucsai futtatás.

— Vitézi ének. —

Boldog Mucsá falu derék jegyzőjének
Ajánlom soraim, róla szól az ének.
Nem volt új már semmi Mucsá falujába,
Lévén ott sok tudós, esküdt, bíró, bába.
Vagyon a községnek csinos kis könyvtára,
Három kötet könyve, s vasárnap ujságja,
Melyet is ünnepkor olvassa a rektor
Fennhangon — s hallgatá hű kutyája Hektor.
De párja nincs mégis vitéz jegyzőjének,
Villanyos haladást vett föl jelgének.

S hogy lóversenyt Mucsá még eddig nem látott,
Mégfogta az eszmét s legott bele vágott.
Pohos kis bírónak akadt is sok dolga,
A falu lakóit járni rendre sorra:
Nevezzenek lovat! »Marcsi«, »Söjtör«, »Gúrbe«
Valának már régen a faluban hirbe.
Hires igás lovak berényi vásárból,
Berényi vásárnak legis-legjavából.
Felvirrada a nap, versenyfutás napja,
Futótérre vonul falu ifja-apja.
Futó térnek kellő küllös közepében
Egy trágya domb virul, melynek tetejében
Ül fennen a zsüri. Jegyző, rektor, bíró,
Valahonnan Pestről meg egy hirlap-író.
Akadályverseny a programm első pontja:
»Marcsi«, »Söjtör«, »Gúrbe« rögtön neki ronta,
De az akadálnál — mi a fránya lelte?
Lóvaros gazdája bár hogy ütö-verte:
Gyökeret vert lába. Nem mozdult, de állott.
Bámuló közönség majd hogy szét nem mállott.
A zsüri kiabál: »Üssed, az ebadtát!«
Hátulról piszkálták — nem ért egy fabatkát.

Oda seregellik falu ifja-véne —
Amikor megszólal egy vas orru néne:
»Hát nem látják ketek, ennek mi az oka?
Kelmetek eszének hiányzik a foka!
Nem nőttek e lovak se zsiron, se hájon . . .
Abrakos tarisznya van az akadályon!«

Kaczaj s szitkozódás. Jegyző elpolkázott
A verseny teréről, a szégyentől fázott.
De egyet megmentett, — s ez vigasztalása:
Bánatpénzt, versenydíjt felejtették nála.

Legyes Bandi
én is láttam.

Koleraesőppek.

— Hajba kapnak a közegészség fenntartóztatói. Inter duos litigantes tertius — belehal a koleraába.

— Tanácsnok és kórházigazgató — úgy látszik — egyaránt *cholericus* egyének.

— Tisza a főváros nyakára most küldött *kolera-biztos*, pedig a *kolera* már 6 hét óta *biztos*.

— A járványbizottság a *kolerahalottak* körül *viszsaéléseket* tapasztalt.

— A kormánybiztos megkiderítette, hogy a *járvány-orvosok* kelletinél többet *ülvényeznek*.

— Mekkora *port vert föl* a Lung tanácsnok éjjeli körjárata! Hát ez nem közegészségellenes dolog?

— Senki sem duellálhat olcsóbban mint egy kórházi igazgató.

— Hónapokig késtek a barakkok felállításával. Kiváncsiak vagyunk, hogy ezért ki fog felelni — nem: megverekedni?

— Tekintve azt, hogy a koleraában megbetegültek száma immár az *ezret* megközelíti, a fővárosi járványbizottság legutóbbi ülésében elhatározta, hogy az ezredik koleraeset méltó megülésére „*jubileumbizottsággá*“ fog átalakulni.

— Dr. F. L. ur speciális koleraegógyász és nyelvtudor, a kolera ellen két biztos gyógymódot fedezett föl:

1. A beteg gyomrából a bacillusokat 100° C. vizzel kiforrázní, és
2. A beteget megsütini.

— Nebbich! —

(Egy bpesti napilap hirdetéséből.)

Keresek egy okleveles nevelőt, mely a zsidó rítusz szerint kisebb állat metszésére jogos. Évi fizetése 150 frt és teljes ellátás. (Egy okleveles nevelő, akitől még sakteri munkát is követelnek: az valóban csak *»mely«* lehet!)

*

— Legujabb találmány. —

A legczélszerűbb találmányom kefe nélkül egy perc alatt mindenféle bőrre hatást azonnal tesz, fémlik és puhítja és a viznek ellentáll; nem önérdékből teszem e találmányomat közzé, hogy mint mások, hasznot huzzak belőle, hanem hogy minden vevőm ki nállam megveszi, ezt *ingyen* kapja. Egy palaczk ára 40 kr. Eladás nagyban és kicsinyben.

J. S.

*

— Szentesi firma. —

SALAT-TERME-
SÜBOROMAKO-
VALÉSPECSÉ
TELTÜVEGEL
ELADO.

*

— Közös ügyek. —

Moritz Bergmann »Oesterreich-Ungarn im 19-ten Jahrhundert*» czimü munkájának 616. oldalán van egy kép, mely Lenau, Stifter, Seidl, Halm és más osztrák költők között *Petőfit* is ábrázolja. A kép alatt e sor olvasható: »Oesterreichische Dichter«.

(Hanem ha a Hungelbrunner Szevit Pozsonyban elcsipik tolvajlás miatt, akkor már »Magyarischer Räuber.«) A szerk.

*) Megjelent Bécsben Hugo Engel-nél I, Getreidemarkt 18. 1884.

»Szület.« Rosz szövből saigert sajtól a prés, rosz versből maszlagot préssel a sajtó. — C. Ha ismerné a belbajokat! — R. S. Nem birtunk megépülni bele. — Sprn. Az az önök »D.-tuli Ellenzék«-je is egyike a »gondosan szerkesztett« vidéki lapoknak. A fővárosi sajtó egy része mért ne osztogatná szívesen az ilyes vállveregést, mikor a rosz trombita is jó a reklámfúvásra. Ha szívesen veszi a kisebb vidéki lapok közönsége, hogy azokban tanácsokat osztogat a szerkesztő Bismarcknak, Kálnokynak, Tiszának: semmi szavunk ellene. Birói székünk elé csak a »föltett nemzeti kincsünk«, a magyar nyelven ejtett sérelmek tartoznak. Mi a kard ellen emelt vádjá az önök lapjának? Az, hogy a »békés polgár összevagdaldózsásra« használják. Más helyen így szól: »Ép így gondol bizonyára e haza nagy része« — e. h. hogy *gondolkozik*. »A semmi esetre felesleges« e. h. semmi esetre *sem*. Kaulbars »átlépte megbizatasát *önkéntesen*«, stb. Pedig ha valahol, ott a határszélén kelne el egy jó magyarsággal írott lap. — A. A. Az első, jó humoráért, képpel közöljük. A másokban is akad néhány jó részlet. De hosszas. »Vét is, haj de sűrűn a szabályok s méretek ellen.« — Gzmb. Nem leltük benne az elmésséget. Micsoda gazember csenhet el el onnan? — yla. Többed magukkal elcsuszhatnak. — Aneg. Jól sejtette. Hasznavehetetlen. — Sz. A sok szónak alig volt egy kis alja. De azt nem hagyjuk kárba veszni. — Carbol. Emberül desinficiál. — R. M. Az ön apróságai nem válnak be a mi papiros-kosarunk számára. Ennél fogva: kérjük a folytatást. — F. S. De megjöttek, sőt jórészt meg is jelentek. — H. L. Nagy köszönet. Ugyan csak kapóra jött mindakettő. Intézkedünk. — X. Y. Z. A sokból sokat szedegettünk. — Veloclopedagogus. NITE. R. L. E. BENZOES. TUS. — Bdpes. Katona P., Hombár Mihály nagy növendéke, a Gazdagné mellett való védelmében, ilyen diszcsombókokat is erszertett meg: »Ó (G.-né) igazán bándokott férje után s azért, hogy csemegékért és szép ruhákért lelkesült, ez oly parányi tó, melynek hullámai a vádлотtát ily iszonyu tette nem ragadhatták.« Vagy: »A pisztoly nem lehetett egyéb egy pikkantó eszköznél olyan embernél, aki annyi borral volt bélelve, mint Gazdagh.« Vagy: »A levél, melyet G.-né a börtönből irt, a legutálatosabb torz szülött, ami a világon létre jött.« Pétor bácsi, Pétor bácsi! — F. M. Éretlen dolog.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Letétjegyek (nem részletlevelek).

Tetemesen olcsóbbak, mint a részletlevelek.

Csak 1¹/₂ frt foglaló

ellenében

egy darab eredeti magyar

Bazilika sorsjegyet

(Nyeremény-kölcson) kibocsátva a magas kir. **vallás- és közoktatásügyi ministerium** által és ilyet **szorosan a hivatalos napi árfolyamhoz** számított, körülbelül 8¹/₂ frt darabonként. **A hátralék** mérsékelt letéti kamatok számítása mellett 6 hónap alatt vagy meghosszabbítási díj ellenében, később is bármikor a vevő tetszése szerint fizethető le. — Azonnal a foglaló lefizetése után a vevő egy a sorsjegy **sorozatát és számával ellátott letétjegyet** (nem részletlevelet kap) és azonnal minden tervszerű húzáson játszik.

Letétjegyek kiállítva

2 darab sorsjegyről = csak **2 forint 50 krajczár** foglaló

3 » » » 3 » 75 » »

5 » » » 5 » 50 » »

10 » » » 10 » 25 » »

15 » » » 15 » 50 » »

25 » » » 25 » » » »

szükségeltetik.

LÓRY J.

bank- és váltóüzlete Budapest, Hatvani utca 17. sz. 184

C. Thedo tanár által felfedezett szakáll-hagymája.

Feltűnést

okoznak azonszamos sikerek, melyek a »szakáll-hagyma« szakállnövesztővel elértek és melyek majd mindennap megerősítetnek.

T. Fürst József urnak Prágába.

A szakállhagyma joggal csodaszernek nevezhető. Alig négy heti használata után örömmel tapasztalom régi óhajtam teljesülését. Kérek stb. stb.

Tetschen.

Gindra Venczel, óras.

Igen tisztelt gyógyszerész ur!

E szakállhagyma csakugyan megérdemli a csodaszert nevet, mert négy hét óta, mióta alkalmazom, a siker szembetűnő, úgy, hogy további négy hét alatt kívánságom teljesedésbe menend. Kérek stb.

Leitmeritz.

Korn A.

T. cz.

Örömmre szolgál önt értesíthetni, hogy a részemre küldött szakállnövesztő-hagyma fölötté hatásos szer. Azon rövid időköz, mióta azt használom, elegendő volt nálam erős szakállnövekvést előidézni. Ismerőseim számára még két csomagra van szükségem, melyet postán küldeni sziveskedjék.

Liniz.

Linhardt K.

Ára egy csomagnak 2 frt 10 kr. és 1 frt.

Főraktár Magyarországra nézve: **Török József**, gyógyszerész király-utca 12. sz. 112

Főtörzsorvos dr. Müller Miraculo-injectiója

és **labdacsal** veszőly és fájdalom nélkül gyógyítják a húgyveső minden kifolyását, hurut (fehérlélyást) néhány nap alatt, idült esetekben is, — a hó! más szer már sikertelen maradt, — alaposan s minden rosszkezmény nélkül. Ára 1 frt 60 kr.

Elgyengültek,

kik ifjúkori bűnök, magymlői tehetetlenség, férgyengeség (az önfertőzés következménye) tartós sikerrel s kezeség mellett gyógyíthatnak a világhírű törzs főorvos dr. Müller Miraculo-készítményei által. Ára 3-10 kr.

Egyedüli készítő **St. Georgs-Apotheké Bécsben**, V. Wimmergasse 33., Budapest **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerertárában király-utca 12. 128

Ezen **növényi hashajtó-szer** el-lentében más hashajtó-szerekkel, csak akkor működik jól, ha igen jó tápláló ételekkel és erősítő italokkal, u. m. bor, kávé, thea, jó huslevessel stb. vétetik be, a bevételre bármely órá választható. Különösen ajánltatik a **rosz gyomor-, máj- és epebántalmaknál; vértolulás, főfájás s aranyér,** elnyálkásodásánál s általában a **gyomor s epetit-titására.** — Egy doboz 50 db., ára 2.50. K s doboz (25 db.) 1.50. Vidékre 2.70 vagy 1.70 beküldése mellett bérmentve.

Főraktár Magyarországra nézve:

Budapest, **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerertára.

Király-utca 12. sz.

SÓSBORSZESZ

Figyelmeztetés. Az általános ismert, jó hírnévnek örvendő s többoldalulag kitüntetett sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra két nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

gyors enyhítést eszközöl:

csúszos szagattás, fagyás, fog- és fejtájdalmak, szemgyengeség, hénulások, zsugorok stb. ellen; de különösen a bedörzsölés-, kenő-, gyuró-gyógymódnál, (massage) igen jó hatásának bizonyult. **Fogtiszító szerül** is igen ajánlható, a menyiben a fognak fényét elősegíti, a foghust erősíti és a száj tiszta, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos a szer fej mosására is a hajjidegek erősítésére, a fejkorpa-képződés megakadályozására és annak megszüntetésére. Ára egy nagy üveggel 80 kr. egy kisebb üveggel 40 kr.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven, bizományosaim névsorával ellátva, minden üveghez ingyen mellékeltek. 129

BRÁZAY KÁLMÁN, Bpest IV. ker., Muzem-körút 23.

Csak 3 frt

a legszebb s a legcélz. s erűbb **ÜNNEPI** ajándék.

(Örök emlék az elhunytakról.)

Arczképek életmagságban.

Bármely beküldött fénykép után. Előleg 1 frt. A hü hasonlati kezeség vállalatik. A fénykép sér-tetlen marad.

Szállítási idő 10 nap.

Bodascher Siegfried

jutalomdíjazott műterme. 120 Bécs, II. Grosse Pfarrgasse 6.

Hamisítások ellen minta és védjegy által biztosítva

Schaumann Gyula,

Stockerauban a vidéki gyógyszerár tulajdonosának

(Emésztési por).

Igen tisztelt Schaumann ur!

Szíves köszönet — két doboz az ön gyomorsójából teljesen visszaadta egészségemet. Hosszu éveken keresztül gyomorgörcsökben szenvedvén minden képzelhető szert megkísérlettem, orvosok tanácsára ásványvizeket ittam, azonban sikertelenül. A mult hét végén hozott egy katonatiszt barátom, ki baltomat ismerte két dobozzal az ön gyomorsójából, melyet kevéssel ezelőtt egy katonai lapból tanult ismerni és jó sikerrel alkalmazott; és ime ma már a második doboz elhasználása után teljesen egészséges vagyok. Igen tisztelt u amnak köszönetet nyilvánítva, kérek mielőbb 4 dobozzal küldeni, melyért 3 forintot ide mellékelek. Hálás tisztelője

Bécs, 1883. október 27.

Pichler Antal,

II. ker. Schmelzgasse Nr. 7

Kapható a készítőnél, mezőgazdasági gyógyszerész Stockerauban és a következő raktárhelyiségekben. Budapest: Török József király-u. 12., Schernhoffer, gyógyszerészeknél Thal-mayer és Seitz, Kochmeister utóda. Arad: Ring Kiss István Rozsnyay M. gyógyszerészeknél Aranyos-Maróth: Simonides P. gyógyszer. Békés: Debreczeny K. Nagy-Becserek: Köllner József, Menczer L. és Várady István gyógyszerészeknél. Czacza: Bencsath F. gyógyszer. Debreczen: Dr. Rothschnek E. gyógyszer. Érsekújvár: Mészáros Cornél. Pécs: Zsiga László. Kovács M. és Sipőcz Ist. gyógyszerészeknél. Esztergom: Mayer Sándor gyógyszer. H.-M.-Vásárhely: Bernácsky Béla. Nagyvárad: Nyiry G. gyógyszer. Nagy-Szeben: Teutsch Ag. gyógyszer. Zombolya: Duchon L. és Mayernig K. gyógyszerészeknél. Nagykanizsa: Prager B. gyógyszer. Karansebes: Müller P. J. és Seitz Jordán gyógyszerészeknél. Kassa: Molnár L., Wändraschek C. gyógyszer. Komárom: Kovács A. Kirchner M. gyógyszer. Keszthely: Lackner F. gyógyszer. Szabadka: Joó Ign. gyógyszer, Miskolc: Dr. Rác G. és Dr. Szabó Gyula, gyógyszerészeknél. Ujvidék: Maximovics M., Plavšics G. és Grossinger C. B. gyógyszerészeknél. Nagy-Kikinda: Bretter E. gyógyszer. Nagy-Károly: Füleky P. gyógyszer. Sopron: Molnár L., Kudy J., Mezey A., Csathó J. és Graner Eug. gyógyszerészeknél. Pozsony: Erdy István, Soltz B., Heurici F. és Heim V. gyógyszerészeknél. Hrubanthe Ist. drög. Pancsova: Bauer Ferenc és Graff H. W. gyógyszerészeknél. Palota: Gombos L. gyógy. Putnok: Fekete F. gyógy. Győr: Mehlschmidt J., Simon Ferenc és Lippóczy Miksa gyógyszerészeknél, Székesfehérvár: Diebala J. és Braun J. gyógyszerészeknél. Szeged: Kovács Al. Barcsay C. gyógyszer. Sikkos: Telek Antal gyógyszer. Szombathely: Simon Gyula gyógyszer. Szolnok: Horánszky. Temesvár: Klausmann és Albert, Tarczay Ist. és Jahner C. M. gyógyszerészeknél. Trencsén: Simon Béla gyógyszer. Nagy-Szombat: Dobó Ist. és Pauer C. gyógyszerészeknél. Ungvár: Hofmann, Lám A. gyógyszerészeknél. Fehértemplom: Bauer F., Boschitz J. gyógyszerészeknél. Vág-Ujhely: Keller Em. gyógyszer. Vág-Selye: Zeller Ist. Zala-Egerszeg: Hollósy Ede, Továbbá Ausztria-Magyarország valamennyi hírneves gyógyszerárában. Megküldés legkevesebb 2 doboz mellett utánvétellel történik. A t. cz. közönség kéri, hogy csak a valódi, Schaumann J. által előállított gyomorsót kérje. 130

Egy doboz ára 75 kr.

A legfelsőbb jóváhagyással a n. m. vallás- és közoktatásügyi m. k. miniszter által kiadott

BAZILIKA

sorsjegyek

megjelentek s kaphatók.

Első sorsolás már f. é. november 1-én

120,000 forint főnyereménnyel.

Az ezután következő sorsolásokban 200,000, 100,000, 75,000, 60,000, 50,000, 20,000, 15,000 frtos s sok kisebb nyeremények vannak.

Minden sorsjegy maradandó becsű s legalább 6 fttól 10 frtig terjedő összeggel fizettetik vissza.

Vétel s eladás napi árfolyamon a

Magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank váltó-üzletében Budapest, Dorottya-utca 6, Wurm-udvar.

Minden sorsjegy legalább 6-10 frtig fizettetik vissza.

EAU DE HEBÉ

keleti széplítő szer (nem arcfesték) Dr. Holly által javítva és sokszor kipróbálva. A bőr és idomok természetes gyöngédségét, fehérségét és eleve-nyességét idézi elő, elhárítja a szeplőt, májfoltokat és napsütést. Ára 85 kr.

ROBORANTIUM.

Utóérhetlen haj- és bajusz- és szakállnévesztő szer. Egy üveg ára 1 frt és 1 frt 50 kr. 116

Budapest, TÖRÖK JOZSEF gyógyszerárában Király-utca 12.

Az „Athenaeum“ könyvkiadóhivatalában (Ferenctek-tere) kapható:

TARGALLYAK.

(Elbeszélések.)

Írta: JÓKAI MÓR.

Kis 8-ad rétt, 312 lap.

Ára 1 frt 50 kr.

A mohai

ÁGNES

savanyúvíz

folytonos használata mint

IVÓVIZ

járványos betegségek

alkalmával kitűnő szolgálatot tesz.

Frisz töltésben mindenkor kapható

Édeskuty L., m. kir. udv. ásványvíz-szállítónál Budapesten.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.